

ת"פ 5801/03/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בכפר סבא

26 אוקטובר 2021

ת"פ 5801-03-18 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני
המאשימה
כבוד השופטת אילה אורן
מדינת ישראל
נגד

הנאשם פלוני

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות היזק לרכוש במזיד, איומים והפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו, לפי סעיפים 192 ו- 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. כעולה מהכרעת הדין, ביום 17.12.2017 בשעה 18:30 בהיות הנאשם בביתו בטירה, על רקע כעסו על אמו הגב' לילא עיראקי (להלן: "המתלוננת"), גידף אותה הנאשם ובעט בשרפרף שנשבר. שוטרים שהוזעקו למקום על-ידי גיסו של הנאשם ולבקשת המתלוננת, עיכבו את הנאשם לתחנת המשטרה בטייבה (להלן: "התחנה").
3. בעת ששהה הנאשם בחדר המעוכבים בתחנה, הוא השתולל, בעט בקיר, קילל ואיים על בני משפחתו באומרו, כי ישרוף את המכוניות שלהם. באותה עת שהו בתחנה בני משפחתו של הנאשם: המתלוננת, גיסו ואחיו, ואף שהאחרונים שמעו את האיומים, לא הוכח כי הנאשם היה מודע לכך. השוטרי ירין אנג'ל (להלן: "השוטרי ירין") ניסה להרגיע את הנאשם, אך הנאשם ניסה לצאת בכוח מהחדר, ולכן הודיע לו השוטרי ירין כי הוא עצור. אז המשיך הנאשם להשתולל והתנגד למעצרו עד אשר נאזק.
4. בהמשך, בעת חקירתו, אמר הנאשם לחוקר אילן אבלביץ (להלן: "החוקר"): "זאת משפחה זאת, צריך לשחוט אותם", וכן אמר: "רק אלוהים יודע מה אני אעשה".

טיעוני הצדדים לעונש

5. מטעם הנאשם לעונש העידה אמו המתלוננת וסיפרה שהנאשם מתגורר עמה ועוזר לה מאז השתחרר ממאסרו ביום 9.9.2021, וכי היא זקוקה לו ומעוניינת לשקם את היחסים במשפחה, לפיכך פנתה לרחמי בית המשפט וביקשה שיוטל על בנה עונש מקל.

6. ב"כ המאשימה, עוה"ד שלומי גרינבוים, טען שמעשיו של הנאשם אינם קלים וכי הוא פגע ברכוש המתלוננת ובשללוות נפשם של בני משפחתו והשוטרים בתחנה. לעניין העונש עתרה המאשימה לקביעת מתחם הולם הנע בין 6 ל- 12 חודשי מאסר לצד ענישה נלוות. נוכח עברו הפלילי של הנאשם הכולל 4 רישומים, לרבות בגין עבירת אלימות בשלה נשא עונש מאסר, עתרה המאשימה לגזור את עונשו של הנאשם למאסר בשליש העליון של המתחם, לצד ענישה נלוות.

7. ב"כ הנאשם, עוה"ד עמית פרנטי, טען כי נסיבות העבירות בהן הורשע הנאשם אינן חמורות, אלא ההיפך. ראשית, משום שבמעשי הנאשם לא הייתה אלימות פיזית, ועבירת ההיזק בזדון בגין שבירת השרפרף קלה מאוד בנסיבותיה ואין ליתן לה משקל בגזר הדין. שנית, משום שחלפו כ- 4 שנים מאז ביצוע העבירות, הנאשם שוחרר ממאסר והמשפחה מעוניינת לשקם את היחסים.

8. עוד טען ב"כ הנאשם כי מתחם העונש לו עתרה המאשימה חמור בהרבה מהעונש ההולם בנסיבות העבירות בהן הורשע הנאשם ואינו דומה לפסיקה שהגישה המאשימה (ת"פ (נתניה) 40202-11-18 **מדינת ישראל נ' בלאי** (26.5.2019)), או פסיקה מחמירה אחרת בה נדונו נאשמים בגין איומים שנאמרו בפני האנשים שהאיום כוון אליהם; או במקרים של אמירת איומים בוטים; או בעת שהנאשם היה תחת שכרות, או מי שדברי האיום היו קשים יותר.

9. אשר לדברי האיום טען ב"כ הנאשם כי האמירה הראשונה של הנאשם כוונה לפגיעה ברכוש, והאמירות בעת החקירה נאמרו בפני שוטר, ללא קשר ישיר אליו או לתפקידו, נבעו מתסכול בלבד, ומבלי שהנאשם היה מודע לכך שמושאי האיום שומעים את דבריו. לפיכך נטען שתחתיתו של מתחם העונש ההולם היא מאסר מותנה, וזהו גם העונש הראוי לנאשם מחמת עברו הפלילי המתון ובשים לב לבקשת המתלוננת.

10. בנוגע לעברו הפלילי של הנאשם נטען כי הוא אינו מכביד, היות שלחובתו שתי עבירות רכוש ישנות והרשעה זניחה בתחום הסמים, ומשום שהרשעת הנאשם בעבירת אלימות מאוחרת למעשים בעניינו. לפיכך עתר ב"כ הנאשם להשתת עונש בתחתית המתחם בדמות מאסר מותנה.

11. הנאשם, בדברו האחרון, אמר שקיבל את עונשו, וש"זה היה מתוך תסכול", "אין פה משהו חריג".

דין והכרעה

12. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בה הורשע נאשם בנסיבותיה, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג העונש ומידתו. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, במלאכת גזרת הדין על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם בנסיבותיה, בהתחשב בחומרת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת, ולגזור את העונש של הנאשם בתוך המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, העיקריות בהן נוגעות לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

קביעת מתחם העונש ההולם

13. בהכרעת הדין קבעתי כי עבירת ההיזק לרכוש במזיד נמוכה בחומרתה מבחינת המעשה ותוצאתו, מששבר הנאשם את השרפרף, שערכו נמוך, בבעיטה קלה (שלא כלפי אמו). מנגד, הנאשם ביצע את המעשה בחמת זעם ותוך כדי אמירת גידופים כלפי אמו. הגם שדחיתי את עתירת ההגנה לזיכוי הנאשם מחמת סייג "זוטי דברים", וקבעתי שנסיונות המעשה מצביעות על פגיעה באינטרס ציבורי המצדיק את הרשעת הנאשם בעבירה זו, לא יינתן לה משקל של ממש בגזירת העונש בהיותה ברף תחתון של חומרה.

14. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הם זכותם של המתלוננת ובני משפחתו לשלוות נפשם וביטחונם האישי, לצד הפגיעה בסדר הציבורי וביכולתם של השוטרים לבצע את עבודתם.

15. עוצמתה של הפגיעה בערכים המוגנים בעבירת האיומים ממשיה, אף אם אינה ברף עליון. כפי שקבעתי בהכרעת הדין, תוכן של האמירות שהשמיע הנאשם בוטה. כך כשאמר בחקירתו באוזני החוקר: **"זאת משפחה זאת, צריך לשחוט אותם"** ו- **"רק אלוהים יודע מה אני אעשה"**, וכך גם באיומיו בחדר מעוכבים אותם השמיע בצרחות באומרו: **"אני אשרוף את המכוניות שלכם"**.

16. אומנם, הנאשם לא אמר מפורשות לחוקר המשטרה שבכוונתו לשחוט את משפחתו "במו ידיו", ואומנם לא הוכח כי היה מודע שהאיומים בשריפת המכוניות של בני משפחתו נשמעו באוזניהם, אך את דבריו האחרונים אמר בצרחות ותוך כדי השתוללות בחדר מעוכבים במשטרה. לפיכך, מדובר על איומים מפורשים וחמורים, שנאמרו באופן חוזר ונישנה, בחוסר רסן ומורא מפני שוטרים וחוקר. מכאן שנסיונות אמירת האיומים מעוררות דאגה.

17. בנוגע לעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים של עבירת ההפרעה לשוטר, היא אינה גבוהה, אך אין להקל בה ראש. בעת ששהה בחדר המעוכבים, צרח הנאשם, קילל, בעט בקיר, לא נשמע להוראות השוטר ירין, דחף אותו, ניסה לצאת מהחדר בכוח, ולא נרגע גם לאחר שהוזהר כי ייעצר. התנהגות הנאשם הייתה פרועה, מתמשכת וחסרת רסן.

18. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות איומים והפרעה לשוטר מגוונת, ומנעדה רחב החל מענישה של מאסרים מותנים, כפי שטען ב"כ הנאשם, וכלה בענישה מוחשית של עונשי מאסר לתקופות ממושכות. להלן אבחן את מדיניות הענישה הרלוונטית לענייננו, בשינויים המחוייבים לקולה וחומרה:

א. רע"פ 4475/21 **ואשאחי נ' מדינת ישראל** (28.7.2021) נדון נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת איומים, בכך שהתקשר למשטרה ואיים בפני המוקדנית בפגיעה בחייו ובגופו של שוטר בתחנה. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם מאסר על תנאי, בהתחשב בעברו הפלילי שאינו מכביד (רישום מבית המשפט לנוער שעמד להתיישן); הבעת חרטה, ותסקיר חיובי מאת שירות המבחן שהמליץ על ביטול הרשעת הנאשם. ערעור ורע"פ שהגיש הנאשם על נדחו.

ב. רע"פ 96/16 **טמזרטי נ' מדינת ישראל** (6.1.2016) נדון נאשם שהורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של

איומים, בכך שאיים בפני עובדת לשכת התעסוקה כי יפגע בחייו של המאבטח במקום. בית המשפט השלום גזר על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך חודש בעבודות שירות וענישה נלוות. ערעור ורע"פ שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחו.

ג. רע"פ 1961/11 **שעבאן נ' מדינת ישראל** (10.3.2011) נדון נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של הפרעה לשוטר ואיומים, בכך שכאשר שוטרים הגיעו לביתו בשעות הלילה עם פקודת מאסר שהוצאה נגדו על ידי לשכת ההוצאה לפועל, ניסה הנאשם לברוח דרך החלון. משלא הצליח איים הנאשם להרוג את השוטרים והשתולל כדי להשתחרר מאחזת השוטרים ובעט בהם. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות והפעיל מאסר מותנה למשך 5 חודשים בחופף. ערעור שהגישה המדינה על קולת העונש התקבל, ובית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של הנאשם וגזר עליו 7 חודשי מאסר בפועל במצטבר ל-5 חודשי המאסר המותנה שהופעל. רע"פ שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחה.

ד. עפ"ג (חיפה) 28726-12-14 **לוקובסקי נ' מדינת ישראל** (19.2.2015) נדון נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות איומים והפרעה לשוטר בעקבות כך שאיים על שוטר מספר פעמים, נצמד אליו, נופף בידיו לעברו ואחז בחוזקה במכנסי השוטר. בית משפט השלום גזר על הנאשם 60 ימי מאסר בעבודות שירות בהתחשב בכך שהיה חייל חובה בעת ביצוע העבירות וסיים את שירותו הצבאי בהצטיינות, עברו הפלילי התיישן והמלצת שירות המבחן לעבודות שירות. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחה.

ה. עפ"ג (מחוז-לוד) 34128-07-13 **מדינת ישראל נ' בן צבי** (18.7.2013) עניינו בנאשם שהודה והורשע בכך שאיים בפני שוטרים, בתחנת המשטרה, בפגיעה בגרושתו ובילדיו. בית המשפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם חודשיים מאסר בפועל מיום מעצרו, בהתחשב בכך שהיה עצור עד לתום הליכים, בעברו הפלילי שאינו מכביד וישן, הודאתו בהזדמנות הראשונה, והיות שהאיום לא היה בנוכחות המאיומים. ערעור שהגישה המדינה על קולת העונש נדחה.

19. לאחר שבחנתי את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם בנסיבותיהן, ובהתחשב בענישה הנוהגת אני קובעת, כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל.**

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

20. הנאשם כפר במיוחס לו וניהל משפט עד תום, במהלכו נאלצו להעיד נגדו אמו המתלוננת, אחיו וגיסו. מאליו מובן כי זכותו של נאשם לעמוד על חפותו ולנהל את משפטו והדבר לא יזקף לחובתו. דא עקא, לא תעמוד לו ההקלה השמורה למי שמודים במיוחס להם, נוטלים אחריות ומביעים חרטה על מעשיהם. מדברי הנאשם בפניי נראה כי גם עתה הוא אינו מבין את הפסול באיומיו הבוטים באוזני השוטרים, ובמעשיו בהפרעתו לשוטר ירין.

21. בכל הנוגע לנסיבותיו האישיות, הנאשם יליד 1988, רווק המתגורר בטירה עם אמו, המתלוננת. לחובתו ארבעה רישומים פליליים, שניים ישנים מהשנים 2006 ו- 2009 לרבות בהיותו קטין, בגין מספר עבירות רכוש כלפי רכב; הרשעה משנת 2013 בגין החזקת סמים לצריכה עצמית, והרשעה מיום 5.9.2021 מבית משפט השלום בעכו בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בגינה נדון למאסר בפועל למשך 7 חודשים, מאסר ממנו השתחרר לאחרונה.

22. מנגד נתתי דעתי לדברי המתלוננת כי הנאשם שב להתגורר עמה, שהחיים חזרו למסלולם והמשפחה מעוניינת בהמשך קשר חיובי עמו.

23. בחינת מעשיו של הנאשם בנסיבותיהם, בשילוב עם עברו הפלילי המצביע על הידרדרות בתחום האלימות והעדר נטילת אחריות, אל מול חלופת זמן ניכר של כ- 4 שנים מאז ביצוע העבירות בחודש דצמבר 2017 ועמדת המתלוננת, הובילו אותי למסקנה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש הראשון של המתחם.

אשר על כן, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך חודשיים.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 12.11.2021 בשעה 10:00 בבית סוהר "הדרים", כשבידו תעודת זהות ועותק מגזר דין זה.

ב. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירות כלפי שוטרים וכל עבירת אלימות, לרבות איומים, למשך 3 שנים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ' חשוון תשפ"ב, 26 אוקטובר 2021, בנוכחות ב"כ המאשימה, עו"ד רוני אלסטר ומתמחה גב' קורל ויזל; הנאשם וב"כ עו"ד עמית פרנטי.